

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 13. marca 2018*

„Pritožba – Fitofarmacevtska sredstva – Izvedbena uredba (EU) 2015/408 – Dajanje fitofarmacevtskih sredstev v promet in priprava seznama kandidatov za zamenjavo – Vključitev aktivne snovi metalaksil na ta seznam – Ničnostna tožba – Dopustnost – Člen 263, četrti odstavek, PDEU – Predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov – Oseba, na katero se akt posamično nanaša“

V zadevi C-244/16 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 27. aprila 2016,

Industrias Químicas del Vallés SA s sedežem v Mollet del Vallés (Španija), ki jo zastopajo C. Fernández Vicién, C. Vila Gisbert in I. Moreno-Tapia Rivas, odvetnice,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopata I. Galindo Martín in P. Ondrůšek, agenta, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, A. Tizzano, podpredsednik, R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, T. von Danwitz, J. L. da Cruz Vilaça, A. Rosas, C. G. Fernlund in C. Vajda, predsedniki senatov, C. Toader, sodnica, M. Safjan, D. Šváby, sodnika, M. Berger, A. Prechal, sodnici, E. Jarašiūnas in E. Regan (poročevalec), sodnika,

generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodni tajnik: I. Illéssy, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 6. junija 2017,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 6. septembra 2017

izreka naslednjo

* Jezik postopka: španščina.

Sodbo

- 1 Pritožnica, družba Industrias Químicas del Vallés SA, s pritožbo predlaga razveljavitev sklepa Splošnega sodišča Evropske unije z dne 16. februarja 2016, Industrias Químicas del Vallés/Komisija (T-296/15, neobjavljen, EU:T:2016:79, v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s katerim je Splošno sodišče kot nedopustno zavrglo njeno tožbo za razglasitev delne ničnosti Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/408 z dne 11. marca 2015 o izvajanju člena 80(7) Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet in pripravi seznama kandidatke za zamenjavo (UL 2015, L 67, str. 18, v nadaljevanju: sporna uredba).

Pravni okvir

Direktiva 91/414

- 2 Direktiva Sveta z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet (91/414/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 11, str. 332), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2011/34/EU z dne 8. marca 2011 (UL 2011, L 62, str. 27) (v nadaljevanju: Direktiva 91/414), je v Prilogi I določala seznam aktivnih snovi, registriranih za uporabo v fitofarmacevtskih sredstvih.
- 3 V skladu s členom 1 Direktive Komisije 2010/28/EU z dne 23. aprila 2010 o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS zaradi vključitve metalaksila kot aktivne snovi (UL 2010, L 104, str. 57) in Prilogo k tej direktivi je bil seznam v Prilogi I k Direktivi 91/414 spremenjen tako, da je bila nanj dodana ta snov.

Uredba (ES) št. 1107/2009

- 4 Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL 2009, L 309, str. 1) v členu 14, naslovljenem „Obnovitev odobritve“, ki je v pododdelku 3 te uredbe, naslovljenem „Obnovitev in pregled“, oddelka 1 navedene uredbe, naslovljenega „Aktivne snovi“, v poglavju II, naslovljenem „Aktivne snovi, varovala, sinergisti in dodatki“, določa:

„1. Na podlagi zahtevka se odobritev aktivne snovi obnovi, kadar se ugotovi, da so izpolnjena merila za odobritev iz člena 4.

[...]

2. Obnovitev odobritve velja največ petnajst let. [...]“

- 5 Člen 20, naslovljen „Uredba o obnovitvi“, iz navedenega pododdelka 3 Uredbe št. 1107/2009 določa:

„1. Uredba se sprejme v skladu z regulativnim postopkom iz člena 79(3), če:

(a) se odobritev aktivne snovi obnovi, kadar je to primerno, pod pogoji in omejitvami; ali

(b) se odobritev aktivne snovi ne obnovi.

[...]“

- 6 Člen 24, naslovljen „Kandidatke za zamenjavo“, ki je v pododdelku 4, naslovljenem „Odstopanja“, oddelka 1 poglavja II Uredbe št. 1107/2009, določa:

„1. [...] Z odstopanjem od člena 14(2) se odobritev lahko obnovi enkrat ali večkrat za obdobja, ki ne presegajo sedem let.

2. Brez poseganja v odstavek 1 se uporabljajo členi 4 do 21. Kandidatke za zamenjavo se navedejo ločeno v uredbi iz člena 13(4).“

- 7 Člen 41, naslovljen „Registracija“, ki je v pododdelku 3, naslovljenem „Vzajemno priznavanje registracij“, oddelka 1, naslovljenega „Registracija“, poglavja III te uredbe, naslovljenega „Fitofarmacevtska sredstva“, določa:

„1. Država članica, ki ji je predložena vloga v skladu s členom 40, po preučitvi vloge in spremne dokumentacije iz člena 42(1), če je to glede na okoliščine na njenem ozemlju potrebno, registrira zadevno fitofarmacevtsko sredstvo pod enakimi pogoji kot država članica, ki je preučila vlogo, razen če se uporablja člen 36(3).

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko država članica registrira fitofarmacevtsko sredstvo, če:

[...]

(b) vsebuje snov, ki je kandidatka za zamenjavo;

[...]“

- 8 Člen 50, naslovljen „Primerjalna ocena fitofarmacevtskih sredstev, ki vsebujejo kandidatke za zamenjavo“, ki je v pododdelku 5, naslovljenem „Posebni primeri“, oddelka 1 poglavja III navedene uredbe, določa:

„1. Primerjalno oceno izvedejo države članice, kadar ocenjujejo vlogo za registracijo fitofarmacevtskega sredstva, ki vsebuje aktivno snov, odobreno kot kandidatno snov za zamenjavo. Države članice ne registrirajo fitofarmacevtskega sredstva, ki vsebuje kandidatno snov za zamenjavo, ali omejijo njegovo uporabo pri zadevnih kulturnih rastlinah, če primerjalna ocena, ki preuči tveganja in koristi, kot je določeno v Prilogi IV, pokaže, da:

[...]

4. Za fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo kandidatno snov za zamenjavo, države članice redno izvajajo primerjalno oceno, določeno v odstavku 1, najpozneje ob podaljšanju ali spremembi registracije.

Na podlagi rezultatov te primerjalne ocene države članice registracijo potrdijo, prekličejo ali spremenijo.

[...]“

- 9 Člen 80, naslovljen „Prehodni ukrepi“, ki je v poglavju XI te uredbe, naslovljenem „Prehodne in končne določbe“, v odstavku 7 določa:

„Komisija do 14. decembra 2013 pripravi seznam snovi, vključenih v Prilogo I k Direktivi [91/414], ki izpolnjujejo merila, določena v točki 4 Priloge II k tej uredbi, in za katere se uporabljajo določbe člena 50 te uredbe.“

Izvedbeni uredbi

Izvedbena uredba (EU) št. 540/2011

- 10 V skladu z uvodno izjavo 1 Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 540/2011 z dne 25. maja 2011 o izvajanju Uredbe št. 1107/2009 glede seznama registriranih aktivnih snovi (UL 2011, L 153, str. 1) in členom 1 te izvedbene uredbe se aktivne snovi iz Priloge I k Direktivi 91/414 štejejo za registrirane v skladu z Uredbo št. 1107/2009.

Sporna uredba

- 11 Člen 1 sporne uredbe, naslovljen „Kandidatke za zamenjavo“, določa:
- „Aktivne snovi iz Priloge I k Direktivi [91/414], ki izpolnjujejo merila iz točke 4 Priloge II k Uredbi [...] št. 1107/2009, so navedene na seznamu iz Priloge k tej uredbi.
- [...]“
- 12 Na seznamu v Prilogi k tej uredbi je metalaksil.

Dejansko stanje

- 13 Dejansko stanje spora, kot izhaja iz točk od 1 do 6 izpodbijanega sklepa, je mogoče povzeti tako, kot je navedeno v nadaljevanju.
- 14 Pritožnica je družba španskega prava, katere dejavnosti so proizvodnja, prodaja, distribucija, zastopanje in trženje fitofarmaceutskih sredstev, krmnih proizvodov in drugih kemikalij. Med drugim v Španijo uvaža aktivno kemijsko snov metalaksil in v več državah članicah trži fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo to aktivno snov.
- 15 Pritožnica in še ena družba sta aprila 1995 pri pristojnih organih Portugalske republike vložili zahtevek za vključitev metalaksila v Prilogo I k Direktivi 91/414.
- 16 Komisija je z Odločbo z dne 2. maja 2003 o ne vključitvi metalaksila v Prilogo I k Direktivi 91/414 in o odvzemu registracij za fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo to aktivno snov (2003/308/ES) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 38, str. 495) zavrnila ta zahtevek ter države članice pozvala, naj odvzamejo registracije, izdane za fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo metalaksil, in naj ne izdajo več novih.
- 17 Splošno sodišče je s sodbo z dne 28. junija 2005, Industrias Químicas del Vallés/Komisija (T-158/03, EU:T:2005:253), zavrnilo ničnostno tožbo, ki jo je pritožnica vložila zoper Odločbo 2003/308.
- 18 Sodišče je s sodbo z dne 18. julija 2007, Industrias Químicas del Vallés/Komisija (C-326/05 P, EU:C:2007:443), ugodilo pritožbi pritožnice, vloženi zoper sodbo z dne 28. junija 2005, Industrias Químicas del Vallés/Komisija (T-158/03, EU:T:2005:253), in to sodbo razveljavilo. Ker je ugotovilo, da je stanje postopka dovolj razjasnjeno, je na podlagi člena 61, prvi odstavek, drugi stavek, Statuta Sodišča Evropske unije meritorno odločilo o zadevi in Odločbo 2003/308 razglasilo za nično.
- 19 Komisija je za vključitev metalaksila na seznam aktivnih snovi v Prilogi I k Direktivi 91/414 23. aprila 2010 sprejela Direktivo 2010/28.

- 20 S sporno uredbo je Komisija metalaksil vključila na seznam kandidatnih snovi za zamenjavo, ki je priložen k tej uredbi, ker ta snov vsebuje velik delež neaktivnih izomerov v smislu točke 4 Priloge II k Uredbi št. 1107/2009.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijani sklep

- 21 Pritožnica je 5. junija 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev delne ničnosti sporne uredbe.
- 22 Splošno sodišče je z izpodbijanim sklepom to tožbo zavrglo kot nedopustno, ker se na eni strani sporna uredba ni posamično nanašala na pritožnico in ker je bila na drugi strani ta uredba predpis, za katerega so bili v razmerju do pritožnice potrebni izvedbeni ukrepi v smislu člena 263, četrti odstavek, zadnji del stavka, PDEU. Splošno sodišče je zavrnilo tudi trditve pritožnice, v skladu s katerimi naj bi bila v primeru zavrženja njene tožbe kot nedopustne prikrajšana za učinkovito sodno varstvo.

Predlogi strank

- 23 Pritožnica s pritožbo Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijani sklep razveljavi;
 - njeno tožbo za razglasitev ničnosti sporne uredbe razglasi za dopustno;
 - zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da o njej meritorno odloči, in
 - Komisiji naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka.
- 24 Komisija Sodišču predlaga, naj pritožbo zavrne in pritožnici naloži plačilo stroškov.

Pritožba

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 25 Pritožnica s prvim pritožbenim razlogom izpodbija točke od 39 do 41, od 43 do 46, od 48 do 50, 58 in 59 izpodbijanega sklepa ter graja ugotovitev Splošnega sodišča, da sporna uredba potrebuje izvedbene ukrepe v smislu člena 263, četrti odstavek, zadnji del stavka, PDEU.
- 26 Po mnenju pritožnice se je treba za ugotovitev, ali predpis potrebuje izvedbene ukrepe, na eni strani navezati na položaj osebe, ki se sklicuje na pravico do tožbe na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU, in na drugi na predmet tožbe. V zvezi z drugonavedenim naj bi bilo treba, kadar tožeča stranka predlaga le razglasitev delne ničnosti akta, upoštevati le morebitne izvedbene ukrepe v delu akta, za katerega se predlaga razglasitev ničnosti.
- 27 Kar zadeva na eni strani položaj pritožnice, naj bi bila ta imetnica evropske registracije metalaksila in nacionalnih registracij fitofarmaceutskih sredstev, ki vsebujejo to snov.

- 28 Pritožnica na drugi strani v zvezi s predmetom tožbe, vložene pri Splošnem sodišču, opozarja, da je predlagala razglasitev ničnosti sporne uredbe v delu, v katerem je metalaksil opredeljen kot kandidatna snov za zamenjavo, s čimer zanjo velja ureditev, ki se uporabi za take snovi in ki je bila uvedena z Uredbo št. 1107/2009. Pritožnica naj bi poleg tega zoper nekatere določbe zadnjenavedene uredbe podala ugovor nezakovitosti.
- 29 Po mnenju pritožnice izpodbijani sklep vsebuje, zlasti v točkah 23, 35 in 36, prekratek opis predmeta navedene tožbe, ki temelji na prav tako omejenem opisu sporne uredbe. Predmet te uredbe naj ne bi bil le ta, da se določi seznam kandidatnih snovi za zamenjavo, temveč tudi ta, da se za te snovi določi uporaba materialnih določb Uredbe št. 1107/2009, kar naj bi pomenilo takojšnjo in neposredno uporabo sporne uredbe, za katero ni potreben noben izvedbeni ukrep. Povedano drugače, ta uredba naj bi imela sama po sebi nedvomno in takoj konkretne učinke na pravni položaj pritožnice.
- 30 Pritožnica v zvezi s tem poudarja, prvič, da bo sicer, kot je razvidno iz točk od 39 do 41 izpodbijanega sklepa, do podaljšanja odobritve metalaksila na podlagi Uredbe št. 1107/2009 prišlo v prihodnosti in da bo morala Komisija sprejeti nov akt na podlagi zahtevka za obnovitev, ki ga bo predložila pritožnica. Vendar poudarja, da ta akt ne bo izvedbeni ukrep sporne uredbe, temveč člena 14 in naslednjih Uredbe št. 1107/2009, ki urejajo postopek za obnovitev odobritve aktivne snovi.
- 31 Pritožnica poudarja, da navedeni akt ne bo imel nobenega učinka, ki bi lahko dopolnil ali razvil pravni status snovi, ki so kandidatke za zamenjavo, in da ne bo pripomogel k opredelitvi ali natančni določitvi materialnih pravil, ki se zanje uporabijo.
- 32 Pritožnica poudarja tudi, da je učinek sporne uredbe ta, da je za metalaksil potrebna odobritev najmanj vsakih sedem let, in ne vsakih petnajst let, kot to velja za aktivne snovi, ki niso kandidatke za zamenjavo.
- 33 Pritožnica trdi, drugič, da je glede nacionalne registracije fitofarmacevtskih sredstev, ki vsebujejo metalaksil in katerih imetnica je pritožnica, takojšen učinek sporne uredbe ta, da se za te proizvode in njihovo uporabo zahteva primerjalna ocena iz člena 50 Uredbe št. 1107/2009. V zvezi s tem naj v nasprotju s tem, kar naj bi Splošno sodišče ugotovilo v točki 45 izpodbijanega sklepa, države članice zadevnim podjetjem ne bi nalagale le stroškov, povezanih z izvedbo primerjalne ocene, temveč tudi izvedbo te ocene, saj nacionalni organi zgolj sprejmejo odločitev o zahtevku za podaljšanje registracije zadevnega fitofarmacevtskega sredstva. Pritožnica naj bi tako morala izpolniti obveznosti, ki izhajajo iz primerjalne ocene, ne glede na končni izid te ocene.
- 34 Splošno sodišče naj s tem, da je v točki 43 izpodbijanega sklepa ugotovilo, da izvedba primerjalne ocene ne vpliva na to, ali države članice dovoljenja za dajanje v promet izdajo ali zavrnejo, podaljšajo, preklicajo ali spremenijo, ne bi upoštevalo, da učinek sporne uredbe ni odvisen od nobene odločitve, ki jo sprejme nacionalni organ. S členom 50(4) Uredbe št. 1107/2009 je namreč državam članicam naložena obveznost, da redno izvajajo primerjalno oceno, in to najpozneje ob podaljšanju ali spremembi registracije. Zato naj – da zadevna država članica izvede primerjalno oceno za metalaksil – ne bi bila potrebna nobena zahteva za registracijo ali podaljšanje registracije, saj naj bi bila ta ocena neposredna posledica opredelitve te snovi kot kandidatne snovi za zamenjavo.
- 35 Tretjič, po mnenju pritožnice glede načela vzajemnega priznavanja fitofarmacevtskih sredstev med državami članicami nujno velja podobna ugotovitev. Zaradi sprejetja sporne uredbe naj namreč vzajemno priznavanje sredstva, ki vsebuje kandidatno snov za zamenjavo, ne bi bilo avtomatično, kot naj bi nasprotno veljalo za vse druge aktivne snovi.
- 36 Četrto, enako kot akt Komisije glede obnovitve odobritve metalaksila, naj ukrepi, ki so jih sprejele države članice v zvezi z vlogo za vzajemno priznavanje ali za nacionalno registracijo, ne bi imeli nobenega učinka niti na opredelitev metalaksila kot kandidatne snovi za zamenjavo niti na ureditev, ki se uporabi za to snov v skladu z Uredbo št. 1107/2009.

- 37 Pritožnica dodaja, da akti, ki jih bodo države članice sprejele za izvedbo posebnih pravil, ki veljajo za metalakasil, enako kot akti, ki jih bo sprejela Komisija, ne bodo ukrepi za izvedbo sporne uredbe, temveč Uredbe št. 1107/2009.
- 38 Komisija trditve pritožnice prereka.

Presoja Sodišča

- 39 Najprej je treba opozoriti, da je dopustnost tožbe, ki jo fizična ali pravna oseba na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU vloži zoper akt, ki ni naslovljen nanjo, pogojena s tem, da se ji prizna procesno upravičenje, ki obstaja v dveh primerih. Prvič, tako tožbo je mogoče vložiti, če se ta akt nanjo neposredno in posamično nanaša. Drugič, taka oseba lahko vloži tožbo zoper predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov, če se nanjo neposredno nanaša (glej med drugim sodbo z dne 17. septembra 2015, Mory in drugi/Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, točki 59 in 91).
- 40 Splošno sodišče je v okviru presoje drugega primera, ki je bila opravljena v točkah od 30 do 49 izpodbijanega sklepa, v točkah od 31 do 33 tega sklepa poudarilo, da je sporna uredba predpis v smislu člena 263, četrti odstavek, zadnji del stavka, PDEU, kar med strankama v okviru te pritožbe ni sporno.
- 41 Zato je vprašanje, ki ga je treba preučiti, ali je, kot trdi pritožnica, Splošno sodišče s tem, da je v točkah od 34 do 49 izpodbijanega sklepa ugotovilo, da sporna uredba potrebuje izvedbene ukrepe v razmerju do pritožnice, napačno uporabilo pravo.
- 42 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je treba pojem „ki ne potrebujejo izvedbenih ukrepov“ v smislu člena 263, četrti odstavek, zadnji del stavka, PDEU razlagati glede na cilj te določbe, ki je, kot je razvidno iz zgodovine njenega nastanka, preprečiti, da bi moral posameznik za dostop do sodišča kršiti pravo. Če ima predpis neposredne učinke na pravni položaj fizične ali pravne osebe, ne da bi potreboval izvedbene ukrepe, pa bi bila lahko ta oseba prikrajšana za učinkovito sodno varstvo, če pred sodiščem Unije ne bi imela na voljo pravnega sredstva za izpodbijanje zakonitosti tega predpisa. Ob neobstoju izvedbenih ukrepov bi namreč fizična ali pravna oseba, čeprav bi se zadevni akt neposredno nanašal nanjo, sodni nadzor nad tem aktom dosegla šele po tem, ko bi kršila določbe navedenega akta s sklicevanjem na njihovo nezakonitost v okviru postopkov, začeti zoper njo pred nacionalnimi sodišči (sodba z dne 28. aprila 2015, T & L Sugars in Sidul Açúcares/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, točka 29 in navedena sodna praksa).
- 43 Če pa predpis potrebuje izvedbene ukrepe, je sodni nadzor nad spoštovanjem pravnega reda Unije zagotovljen ne glede na to, ali navedeni ukrepi izhajajo iz Unije ali iz držav članic. Fizične ali pravne osebe, ki zaradi pogojev za dopustnost iz člena 263, četrti odstavek, PDEU ne morejo pri sodišču Unije neposredno izpodbijati predpisa Unije, so pred tem, da bi se tak akt uporabil proti njim, zaščitene tako, da lahko izpodbijajo izvedbene ukrepe, ki so potrebni za ta akt (sodba z dne 28. aprila 2015, T & L Sugars in Sidul Açúcares/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 44 Če so za izvedbo takega akta pristojne institucije, organi, uradi ali agencije Unije, lahko fizične ali pravne osebe pri sodiščih Unije zoper izvedbene akte vložijo direktno tožbo pod pogoji iz člena 263, četrti odstavek, PDEU in se na podlagi člena 277 PDEU v utemeljitev te tožbe sklicujejo na nezakonitost zadevnega osnovnega akta. Če so za to izvedbo pristojne države članice, se lahko te osebe pred nacionalnimi sodišči sklicujejo na neveljavnost zadevnega osnovnega akta in dosežejo, da ta sodišča na podlagi člena 267 PDEU Sodišču predložijo vprašanja za predhodno odločanje (sodba z dne 28. aprila 2015, T & L Sugars in Sidul Açúcares/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, točka 31 in navedena sodna praksa).

- 45 Kot je Sodišče že presodilo, se je treba za presojo vprašanja, ali predpis potrebuje izvedbene ukrepe, navezati na položaj osebe, ki se sklicuje na pravico do tožbe na podlagi člena 263, četrti odstavek, zadnji del stavka, PDEU. Vprašanje, ali zadevni akt potrebuje izvedbene ukrepe v razmerju do drugih posameznikov, torej ni upoštevno (sodba z dne 28. aprila 2015, T & L Sugars in Sidul Açúcares/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, točka 32 in navedena sodna praksa).
- 46 Poleg tega se je treba v okviru te presoje omejiti izključno na predmet tožbe in če bi tožeča stranka predlagala le razglasitev ničnosti dela akta, je treba glede na okoliščine primera upoštevati le izvedbene ukrepe, ki jih ta del akta morda potrebuje (sodba z dne 10. decembra 2015, Kyocera Mita Europe/Komisija, C-553/14 P, neobjavljena, EU:C:2015:805, točka 45 in navedena sodna praksa).
- 47 Prav tako vprašanje, ali so ti ukrepi mehanične narave, v zvezi s tem ni upoštevno (sodbi z dne 28. aprila 2015, T & L Sugars in Sidul Açúcares/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, točki 41 in 42, ter z dne 10. decembra 2015, Kyocera Mita Europe/Komisija, C-553/14 P, neobjavljena, EU:C:2015:805, točka 46).
- 48 V obravnavanem primeru je treba na prvem mestu kot neutemeljeno zavrniti trditev pritožnice, da naj Splošno sodišče ne bi pravilno upoštevalo predmeta tožbe, ki je bila pri njem vložena, zlasti tega, da je bila s to tožbo predlagana razglasitev ničnosti sporne uredbe v delu, v katerem se za metalaksil določa uporaba nekaterih materialnih pravil, določenih z Uredbo št. 1107/2009.
- 49 Iz točk od 35 do 38 izpodbijanega sklepa je namreč razvidno, da je Splošno sodišče, potem ko je opozorilo, da je namen sporne uredbe določitev seznama kandidatnih snovi za zamenjavo, poudarilo, da Uredba št. 1107/2009 določa, da se za te snovi uporabijo posebna pravila, ki odstopajo od tistih, ki se uporabljajo za druge aktivne snovi. Splošno sodišče je v točki 38 izpodbijanega sklepa pojasnilo, da se ta posebna pravila nanašajo, prvič, na odobritev kandidatnih snovi za zamenjavo in obnovitev te odobritve, drugič, na dovoljenja za dajanje fitofarmaceutskih sredstev, ki vsebujejo take snovi, v promet ter podaljšanje in spremembo teh dovoljenj in, tretjič, na vzajemno priznavanje teh dovoljenj med državami članicami.
- 50 Iz točk od 39 do 49 izpodbijanega sklepa je razvidno tudi, da je Splošno sodišče opravilo podrobno presojo teh posebnih pravil in ugotovilo, da imajo lahko učinke na pravni položaj pritožnice le prek aktov, ki jih sprejme Komisija ali države članice.
- 51 Na drugem mestu je treba preučiti trditve pritožnice, s katerimi izpodbija utemeljenost te ugotovitve.
- 52 V zvezi s tem je treba poudariti, da to, da predpis Unije potrebuje izvedbene ukrepe v smislu člena 263, četrti odstavek, zadnji del stavka, PDEU, tako da nekateri pravni učinki navedene uredbe nastanejo šele s temi ukrepi, še ne izključuje, da ima ta uredba na pravni položaj fizične ali pravne osebe druge pravne učinke, ki niso odvisni od sprejetja izvedbenih ukrepov.
- 53 V obravnavanem primeru je treba torej upoštevati tri kategorije posebnih pravil, ki veljajo za metalaksil, ki so navedene v točki 49 te sodbe in na katere se pritožnica v pritožbi sklicuje, da bi se presodilo, ali ima sporna uredba, ker je bilo z njo določeno, da ta pravila veljajo za metalaksil, učinke na pravni položaj pritožnice, ki niso odvisni od nobenega izvedbenega ukrepa.
- 54 Prvič, v zvezi s pravili glede odobritve kandidatnih snovi za zamenjavo in obnovitev te odobritve je treba na eni strani opozoriti, kot je Splošno sodišče poudarilo v točki 39 izpodbijanega sklepa, da je bilo treba za metalaksil pridobiti odobritev že pred sprejetjem sporne uredbe. Na drugi strani, kot je navedla Komisija na obravnavi pred Sodiščem, sporna uredba ni vplivala na datum izteka te odobritve.
- 55 Iz tega izhaja – kot je to prav tako ugotovilo Splošno sodišče v točki 39 izpodbijanega sklepa in ne da bi se to izpodbijalo v tej pritožbi – da je v razmerju do pritožnice upošteven le postopek za obnovitev odobritve kandidatnih snovi za zamenjavo, kakor je določen v Uredbi št. 1107/2009.

- 56 Kot je razvidno iz točke 39 izpodbijanega sklepa in ne da bi pritožnica to izpodbijala, člen 24(1) Uredbe št. 1107/2009 v zvezi s tem določa, da se lahko odobritev kandidatne snovi za zamenjavo – za razliko od odobritve drugih aktivnih snovi, ki se lahko v skladu s členom 14(2) te uredbe obnovi za največ petnajst let – obnovi za obdobje največ sedmih let. Tako se lahko zaradi vključitve metalaksa na seznam, priložen sporni uredbi, kot kandidatne snovi za zamenjavo obnovitev njene odobritve prizna le za največ sedem let, in ne za najdaljše možno obdobje, kot bi to bilo mogoče, če ta snov ne bi bila vključena na navedeni seznam.
- 57 Vendar pa bodo pravni učinki sporne uredbe v zvezi s trajanjem veljavnosti obnovitve odobritve metalaksa za pritožnico nastali šele z izvedbenimi ukrepi.
- 58 Iz določb Uredbe št. 1107/2009, zlasti iz njenega člena 24(2) – kot je Splošno sodišče ugotovilo v točkah 39 in 40 izpodbijanega sklepa ter ne da bi se to izpodbijalo v okviru pritožbe – namreč izhaja, da to, da je bil metalaksil s sporno uredbo opredeljen kot kandidatna snov za zamenjavo, ne vpliva na to, da se uporabi postopek za obnovitev odobritve te snovi. V tem postopku pa mora Komisija enako kot v postopku za obnovitev odobritve aktivne snovi, ki ni vključena na seznam, priložen sporni uredbi, sprejeti uredbo v skladu s členom 20(1) Uredbe št. 1107/2009.
- 59 Iz tega izhaja, kot je Splošno sodišče pravilno ugotovilo v točki 41 izpodbijanega sklepa, da bodo učinki sporne uredbe v zvezi s trajanjem veljavnosti obnovitve odobritve metalaksa za pritožnico nastali šele s tem, da bo morda na podlagi člena 20(1) Uredbe št. 1107/2009, na katerega napotuje člen 24(2) te uredbe, sprejeta uredba, s katero bi bila odobritev te snovi obnovljena za najdaljše možno obdobje sedmih let.
- 60 Tako tudi če je morebitno dodatno breme, naloženo pritožnici in povezano s tem, da je treba odobritev metalaksa pogosteje obnoviti, mogoče šteti za učinek sprejetja sporne uredbe, ta učinek ne bo nastal s sprejetjem te uredbe, temveč bo nastal s tem, da bo Komisija po potrebi sprejela uredbo o obnovitvi odobritve te snovi.
- 61 Splošno sodišče torej s tem, da je v točki 41 izpodbijanega sklepa ugotovilo, da je uredba Komisije o obnovitvi odobritve kandidatne snovi za zamenjavo, kot je metalaksil, ukrep za izvajanje sporne uredbe v smislu člena 263, četrti odstavek, zadnji del stavka, PDEU, ni napačno uporabilo prava.
- 62 Drugič, v zvezi s pravili glede dovoljenj za dajanje fitofarmaceutskih sredstev, ki vsebujejo kandidatne snovi za zamenjavo, v promet ter podaljšanja in spremembe teh dovoljenj je sicer res, kot opozarja pritožnica, da sporna uredba povzroči, da se za fitofarmaceutska sredstva, ki vsebujejo metalaksil, uporabi postopek s primerjalno oceno, določen v členu 50 Uredbe št. 1107/2009, v okviru katerega se primerjajo tveganja za zdravje ali okolje, povezana z zadevnim fitofarmaceutskim sredstvom, z enakovrstnim tveganjem, povezanim z alternativnim sredstvom oziroma z nekemično kontrolno ali preventivno metodo varstva rastlin pred škodljivimi organizmi.
- 63 Vendar pa pritožnica ne more uspešno trditi, da mora izvesti to primerjalno oceno in nositi morebitne stroške v zvezi z izvedbo navedene ocene, da bi dokazala, da je sprejetje sporne uredbe zanjo imelo učinke neodvisno od sprejetja izvedbenih ukrepov. Kot je Splošno sodišče pravilno ugotovilo v točki 42 izpodbijanega sklepa, iz člena 50(1) in (4) Uredbe št. 1107/2009 namreč izhaja, da morajo primerjalno oceno izvesti države članice.
- 64 Trditev pritožnice, da nacionalni organi nekaterih držav članic zahtevajo, da jim imetniki nacionalnih registracij fitofarmaceutskih sredstev, ki vsebujejo metalaksil, predložijo primerjalno oceno, pa ni nikakor v podporo njeni tezi, da naj bi imela sporna uredba na njen pravni položaj učinke, ki niso odvisni od izvedbenih ukrepov. Obveznosti, ki so domnevno naložene navedenim imetnikom, namreč ne bi izhajale iz sporne uredbe, temveč iz odločbe pristojnih nacionalnih organov.

- 65 Kot je poleg tega Splošno sodišče pravilno ugotovilo v točki 43 izpodbijanega sklepa in ne da bi pritožnica to izpodbijala, izvedba primerjalne ocene iz člena 50 Uredbe št. 1107/2009 „ne vpliva na to, da v skladu s členi 36(2), 43(1), 44(3) in 45(1) Uredbe št. 1107/2009 dovoljenja za dajanje fitofarmacevtskih sredstev, ki vsebujejo aktivne snovi, v promet glede na posamezni primer odobrijo oziroma zavrnejo, podaljšajo, preklicajo ali spremenijo države članice“.
- 66 V teh okoliščinah Splošno sodišče tudi s tem, da je v točki 44 izpodbijanega sklepa presodilo, da bodo učinki sporne uredbe v zvezi s tem, da bo država članica izvedla primerjalno oceno tveganj, ki jih za zdravje ali okolje pomenijo fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo metalaksil, v primerjavi z alternativnim sredstvom ali nekemično kontrolno ali preventivno metodo varstva rastlin pred škodljivimi organizmi, „za [pritožnico] nastali šele z akti, ki jih sprejmejo pristojni organi držav članic“, in da „so taki akti izvedbeni ukrepi v smislu člena 263, četrti odstavek, zadnji del stavka, PDEU“, ni napačno uporabilo prava.
- 67 Tretjič, v zvezi s pravili glede tega, kako se med državami članicami vzajemno priznavajo dovoljenja za dajanje fitofarmacevtskih sredstev, ki vsebujejo kandidatne snovi za zamenjavo, v promet, pa člen 41(2)(b) Uredbe št. 1107/2009 določa, da država članica, ki v okviru postopka vzajemnega priznavanja prejme vlogo za izdajo dovoljenja za dajanje fitofarmacevtskih sredstev, ki vsebujejo kandidatno snov za zamenjavo, v promet, sicer lahko registrira ta fitofarmacevtska sredstva, medtem ko mora, če niso izpolnjeni preostali pogoji iz tega člena 41(2) in brez poseganja v uporabo člena 36(3) te uredbe, v skladu s členom 41(1) navedene uredbe izdati tako dovoljenje pod pogoji, določenimi v zadnjem navedenem členu.
- 68 Vendar pa mora država članica, ki odloča o vlogi za izdajo dovoljenja za dajanje fitofarmacevtskega sredstva, ki vsebuje metalaksil, v promet, če se predpostavi, da se zaradi sprejetja sporne uredbe zmanjša verjetnost, da bi neka država članica v okviru postopka vzajemnega priznavanja taki vlogi ugodila, o tej vlogi vsekakor odločiti. V zvezi s tem je treba opozoriti, kot je razvidno iz točke 47 te sodbe, da vprašanje, ali je taka odločba mehanične narave, ni upoštevno.
- 69 Splošno sodišče je zato v točki 48 izpodbijanega sklepa pravilno presodilo, da se učinki sporne uredbe v zvezi s postopkom vzajemnega priznavanja dovoljenj za dajanje fitofarmacevtskih sredstev, ki vsebujejo kandidatno snov za zamenjavo, v promet „nanašajo le na polje proste presoje, ki ga imajo države članice pri odločanju o taki vlogi“, in da „bodo ti učinki za [pritožnico] eventualno nastali šele z akti nacionalnih organov, ki odločajo o vlogah za vzajemno priznavanje, ki jih je vložila [pritožnica]“.
- 70 Glede na točke od 52 do 69 te sodbe je treba ugotoviti, da pritožnica – čeprav je bila s sporno uredbo, ker je bil metalaksil vključen na seznam kandidatnih snovi za zamenjavo, za to snov določena uporaba posebnih pravil, navedenih v točki 49 te sodbe, in ima ta uredba torej pravne učinke, saj spreminja pravno ureditev Unije, ki se uporablja za metalaksil – ni dokazala, da je imela ta sprememba učinke na njen pravni položaj, ki niso odvisni od sprejetja izvedbenih ukrepov v smislu člena 263, četrti odstavek, zadnji del stavka, PDEU. Splošno sodišče je torej pravilno presodilo, da pritožnica na tej podlagi ni imela procesnega upravičenja.
- 71 Te ugotovitve ni mogoče izpodbiti s trditvijo pritožnice, navedeno v točkah 30 in 37 te sodbe, v skladu s katero naj akti, ki jih Komisija ali države članice sprejmejo za izvedbo posebnih pravil, ki veljajo za metalaksil, zlasti akt, s katerim bo Komisija odločila o obnovitvi odobritve te snovi, ne bi bili ukrepi za izvedbo sporne uredbe, temveč Uredbe št. 1107/2009.
- 72 V nasprotju s tem, kar se zdi, da misli pritožnica s svojimi trditvami, se z vsebino člena 263, četrti odstavek, zadnji del stavka, PDEU namreč za to, da se ukrep opredeli kot ukrep za izvedbo predpisa, ne zahteva, da je ta akt pravna podlaga za ta ukrep. Isti ukrep je lahko ukrep za izvedbo tako akta, katerega določbe so pravna podlaga za ta ukrep, kot drugega akta, kot je sporna uredba

v obravnavanem primeru, če vsi pravni učinki zadnjenavedenega akta ali njihov del za pritožnico nastanejo šele s tem ukrepom (glej po analogiji sodbo z dne 28. aprila 2015, T & L Sugars in Sidul Açúcares/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, točka 40).

- 73 V obravnavani zadevi je iz točk od 54 do 70 te sodbe razvidno, da bodo pravni učinki sporne uredbe za pritožnico nastali z akti, ki jih bodo Komisija ali države članice sprejele za izvedbo posebnih pravil, ki veljajo za metalaksil in ki so določene z Uredbo št. 1107/2009, in da bodo zato ti akti ukrepi za izvedbo zadnjenavedene uredbe.
- 74 Ugotovitve, navedene v točki 70 te sodbe, tudi ni mogoče izpodbiti s trditvami, navedenimi v točkah 31 in 36 te sodbe, v skladu s katerimi naj ukrepi, ki bi jih morda Komisija ali države članice sprejele, da bi se za metalaksil začela uporabljati posebna pravila, navedena v točki 49 te sodbe, ne bi imeli nobenega vpliva niti na opredelitev metalaksila kot kandidatne snovi za zamenjavo niti na pravno ureditev, ki se uporablja za to snov in ki je določena z Uredbo št. 1107/2009.
- 75 S temi trditvami namreč ni mogoče izpodbiti ugotovitve, da bodo učinki tega, da se za metalaksil uporabijo posebna pravila, določena z Uredbo št. 1107/2009, za pravni položaj pritožnice nastali šele z ukrepi za izvedbo sporne uredbe.
- 76 Glede na vse zgoraj navedene preudarke je Splošno sodišče v točki 49 izpodbijanega sklepa pravilno ugotovilo, da sporna uredba v razmerju do pritožnice potrebuje izvedbene ukrepe v smislu člena 263, četrti odstavek, zadnji del stavka, PDEU.
- 77 Prvi pritožbeni razlog je treba zato zavriniti kot neutemeljen.

Tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

- 78 Pritožnica s tretjim pritožbenim razlogom, ki ga je treba preučiti na drugem mestu, graja presojo Splošnega sodišča v točkah 28 in 29 izpodbijanega sklepa, da se sporna uredba nanjo ne nanaša posamično.
- 79 Pritožnica trdi, da je bila edina, ki je Komisijo obvestila, da želi vključitev metalaksila v Prilogo I k Direktivi 91/414. Vložila naj bi celo pravni sredstvi pred Splošnim sodiščem in Sodiščem, s katerima sta bila dosežena razglasitev ničnosti prve negativne odločbe Komisije in sprejetje Direktive 2010/28, s katero je bil metalaksil vključen v Prilogo I k Direktivi 91/414.
- 80 Pritožnica trdi, da se sporna uredba nanjo posamično nanaša, ker je bila edino podjetje, ki je zahtevalo vključitev metalaksila v Prilogo I k Direktivi 91/414, in zato edina odgovorna za navedeno vključitev, od katere so poleg tega odvisne vse veljavne nacionalne registracije fitofarmacevtskih sredstev, ki vsebujejo metalaksil. Zaradi te dejanske okoliščine naj bi se pritožnica glede metalaksila razlikovala od vseh drugih oseb.
- 81 Pritožnica dodaja, da je iz uvodne izjave 4 sporne uredbe razvidno, da je bila ta uredba sprejeta med drugim na podlagi poročil o pregledu v zvezi z aktivnimi snovmi, in da je v enem od teh poročil navedeno, da je bila edina, ki je vložila obvestilo, navedeno v točki 79 te sodbe. Ta uredba naj bi se torej nanjo posamično nanašala.
- 82 Pritožnica meni, da je treba izpodbijani sklep zato razveljaviti in da ima Sodišče na voljo vse elemente, ki so potrebni za presojo, ali se sporna uredba poleg tega nanjo neposredno nanaša.

- 83 Pritožnica v zvezi s tem na eni strani trdi, da določitev, da se za metalaksil uporabijo materialnopravne določbe Uredbe št. 1107/2009, pomeni, da se za to snov uporabijo bolj omejevalni pogoji od tistih, ki se uporabijo za aktivne snovi, ki niso kandidatne snovi za zamenjavo. Na drugi strani poudarja, da ta okoliščina izhaja neposredno iz sporne uredbe in da niti Komisija niti nacionalni organi pri sprejemanju ukrepov za izvajanje posebnih pravil, ki veljajo za metalaksil, nimajo diskrecijske pravice glede opredelitve metalaksila kot kandidatne snovi za zamenjavo.
- 84 Komisija trdi, da tretji pritožbeni razlog ni dopusten, ker pritožnica navaja le, da je vložila vlogo, ki je privedla do vključitve metalaksila na seznam aktivnih snovi v Prilogi I k Direktivi 91/414. Pritožnica naj ne bi navedla trditev, s katerimi bi bilo mogoče dokazati, da je Splošno sodišče napačno presodilo, da je zgolj glede na to okoliščino ni bilo mogoče individualizirati, in naj ne bi posebej izpodbijala ugotovitve Splošnega sodišča, da posredovanje osebe v postopku, v katerem je bil sprejet akt Unije, omogoča, da se ta oseba v razmerju do zadevnega akta individualizira, le če so ji z ureditvijo Unije priznana nekatera procesna jamstva.
- 85 Po mnenju Komisije ta pritožbeni razlog nikakor ni utemeljen.

Presoja Sodišča

- 86 Ne da bi bilo treba odločiti o dopustnosti trditev, ki jih je pritožnica v okviru tega pritožbenega razloga navedla, da bi dokazala, da se sporna uredba nanjo posamično nanaša, je treba te trditve vsekakor zavrniti kot neutemeljene.
- 87 V skladu z ustaljeno sodno prakso, na katero je Splošno sodišče opozorilo v točki 25 izpodbijanega sklepa, se lahko subjekti, ki niso naslovniki odločbe, sklicujejo na to, da se odločba nanje posamično nanaša v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU le, če nanje vpliva zaradi nekaterih njihovih posebnih značilnosti ali zaradi dejanskega položaja, na podlagi katerega se razlikujejo od vseh drugih oseb, in jih zato posamično opredeli enako, kot bi posamično opredelila naslovnika take odločbe (glej med drugim sodbi z dne 15. julija 1963, Plaumann/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, str. 223, in z dne 17. septembra 2015, Mory in drugi/Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, točka 93).
- 88 V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse, na katero je Splošno sodišče opozorilo v točki 26 izpodbijanega sklepa, izhaja tudi, da možnost, da se bolj ali manj natančno opredeli število ali celo identiteta pravnih subjektov, za katere se ukrep uporablja, nikakor ne pomeni, da je treba za te subjekte šteti, da se ukrep nanje posamično nanaša, če je ta uporaba izvedena na podlagi pravno ali dejansko objektivnega položaja, ki je določen z zadevnim aktom (sodba z dne 19. decembra 2013, Telefónica/Komisija, C-274/12 P, EU:C:2013:852, točka 47 in navedena sodna praksa).
- 89 To, da mora Svet Evropske unije ali Komisija v skladu s posebnimi določbami upoštevati učinke akta, ki ga namerava sprejeti, na položaj nekaterih posameznikov, lahko omogoči njihovo individualizacijo, če se dokaže, da se ta akt nanje nanaša zaradi dejanskega položaja, na podlagi katerega se razlikujejo od vseh drugih oseb (glej v tem smislu sodbo z dne 10. aprila 2003, Komisija/Nederlandse Antillen, C-142/00 P, EU:C:2003:217, točke od 71 do 76 in navedena sodna praksa).
- 90 V obravnavanem primeru zgolj okoliščina – če se dokaže – da je bila pritožnica udeležena v postopku, v katerem je bil metalaksil vključen v Prilogo I k Direktivi 91/414, kot je navedeno v točkah od 79 do 81 te sodbe, ne omogoča, da bi bila pritožnica v smislu sodne prakse, na katero je bilo opozorjeno v točkah od 87 do 89 te sodbe, individualizirana glede sporne uredbe.
- 91 Natančneje, pritožnica ni nikakor dokazala, da bi bilo mogoče s to udeležbo izpodbiti ugotovitev iz točke 28 izpodbijanega sklepa, da se sporna uredba nanjo nanaša le zaradi njenega objektivnega statusa uvoznice metalaksila in prodajalke sredstev s to snovjo, in to enako kot na vsak drug gospodarski subjekt, ki je dejansko in potencialno v enakem položaju. Poleg tega ni sporno, da pri

sprejetju sporne uredbe o vključitvi metalaksila na seznam kandidatnih snovi za zamenjavo ni bilo odločeno glede na posebne lastnosti pritožnice, temveč, kot je razvidno iz točke 9 tega sklepa, zato, ker ta snov vsebuje velik delež neaktivnih izomerov v smislu točke 4 Priloge II k Uredbi št. 1107/2009 (glej po analogiji sodbo z dne 28. aprila 2015, T & L Sugars in Sidul Açúcares/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, točka 66).

- 92 Iz tega izhaja, da trditve pritožnice, navedene v okviru tega pritožbenega razloga, ne dokazujejo nobene napačne uporabe prava, ki naj bi jo Splošno sodišče storilo s tem, da je v točki 29 izpodbijanega sklepa ugotovilo, da se sporna uredba na pritožnico ne nanaša posamično.
- 93 Nazadnje, ker na eni strani Splošno sodišče s tem, da je ugotovilo, da se sporna uredba na pritožnico ne nanaša posamično, ni napačno uporabilo prava in ker so na drugi strani pogoji, povezani s tem, da obstaja tako neposredno kot posamično nanašanje predpisa Unije, za katerega se predlaga razglasitev ničnosti, kumulativni (glej v tem smislu sodbo z dne 3. oktobra 2013, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, točka 76), so trditve, navedene v točkah 82 in 83 te sodbe, ki se nanašajo na vprašanje, ali se sporna uredba na pritožnico nanaša neposredno, brezpredmetne, zaradi česar jih je treba zavrni.
- 94 Iz tega sledi, da je treba tretji pritožbeni razlog zavrni kot delno neutemeljen in kot delno brezpredmeten.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 95 Pritožnica z drugim pritožbenim razlogom graja ugotovitev Splošnega sodišča v točkah od 50 do 58 izpodbijanega sklepa, da z zavrženjem njene tožbe kot nedopustne ni bila prikrajšana za učinkovito sodno varstvo.
- 96 Pritožnica trdi, da naj ne bi mogla izpodbijati nacionalnega ukrepa za izvedbo sporne uredbe niti učinkov te uredbe. Natančneje, dokler nacionalni organ ne odloči o zamenjavi metalaksila, naj bi bilo treba za to snov opravljati redne primerjalne ocene, ki jih pritožnica ne more izpodbijati, ker nima pravnega interesa za izpodbijanje akta, ki ji je v korist. Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija) in Tribunal Constitucional (ustavno sodišče, Španija) naj bi tako ugotovili, da tožeča stranka nima niti pravnega interesa niti procesnega upravičenja, če odločba, ki jo izpodbija, ne posega v njen položaj.
- 97 Pritožnica naj bi torej morala izzvati, da nacionalni organi sprejmejo negativno odločbo, da bi lahko zoper to odločbo vložila tožbo in v okviru te tožbe izpodbijala opredelitev metalaksila kot kandidatne snovi za zamenjavo.
- 98 Komisija trdi, da je drugi pritožbeni razlog nedopusten, ker pritožnica zgolj ponavlja trditve, ki jih je navedla na prvi stopnji, v skladu s katerimi naj bi bila prikrajšana za učinkovito sodno varstvo, pri čemer pa ne graja odgovora Splošnega sodišča na te trditve, kot je naveden v točkah od 50 do 59 izpodbijanega sklepa.
- 99 Komisija podredno trdi, da drugi pritožbeni razlog ni utemeljen.

Presoja Sodišča

- 100 Ne da bi se bilo treba odločiti o dopustnosti tega pritožbenega razloga, ga je treba vsekakor zavrni kot neutemeljenega.

- 101 Natančneje, opozoriti je treba, da je treba pogoje za dopustnost iz člena 263, četrti odstavek, PDEU razlagati ob upoštevanju temeljne pravice do učinkovitega sodnega varstva, vendar se pri tem ne sme odstopati od teh pogojev, ki so izrecno določeni s Pogodbo DEU (sodba z dne 28. aprila 2015, T & L Sugars in Sidul Açúcares/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, točka 44 in navedena sodna praksa).
- 102 Sodnega nadzora nad spoštovanjem pravnega reda Unije, kot je razvidno iz člena 19(1) PEU, pa ne zagotavlja samo Sodišče, ampak ga zagotavljajo tudi sodišča držav članic. Pogodba DEU na eni strani s členoma 263 in 277 ter na drugi s členom 267 vzpostavlja celosten sistem pravnih sredstev in postopkov, katerih namen je zagotoviti nadzor nad zakonitostjo aktov Unije, tako da je ta nadzor zaupan sodiščem Unije (sodba z dne 28. aprila 2015, T & L Sugars in Sidul Açúcares/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, točka 45 in navedena sodna praksa).
- 103 Glede tega je treba pojasniti, da imajo pravni subjekti v nacionalnem postopku pravico, da pred sodiščem izpodbijajo zakonitost vsake nacionalne odločbe ali vsakega drugega akta o tem, da se v razmerju do njih uporabi splošni akt Unije, tako da se sklicuje na njegovo neveljavnost (sodba z dne 28. aprila 2015, T & L Sugars in Sidul Açúcares/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, točka 46 in navedena sodna praksa).
- 104 Iz tega izhaja, da predlog za presojo veljavnosti pomeni, ravno tako kot ničnostna tožba, način nadzora nad zakonitostjo aktov Unije (sodba z dne 28. aprila 2015, T & L Sugars in Sidul Açúcares/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, točka 47 in navedena sodna praksa).
- 105 V zvezi s tem je treba opozoriti, da mora nacionalno sodišče, če presodi, da je eden ali več razlogov za neveljavnost akta Unije, ki ga navajajo stranke oziroma ki se po potrebi preuči po uradni dolžnosti, utemeljen, prekiniti odločanje in Sodišču predložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe glede presoje veljavnosti, saj je to sodišče edino pristojno za ugotavljanje neveljavnosti akta Unije (sodba z dne 28. aprila 2015, T & L Sugars in Sidul Açúcares/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, točka 48 in navedena sodna praksa).
- 106 V zvezi z osebami, ki ne izpolnjujejo pogojev iz člena 263, četrti odstavek, PDEU za vložitev tožbe pri sodišču Unije, morajo torej države članice določiti sistem pravnih sredstev in postopkov, ki omogoča, da se zagotovi spoštovanje temeljne pravice do učinkovitega sodnega varstva (sodba z dne 28. aprila 2015, T & L Sugars in Sidul Açúcares/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, točka 49 in navedena sodna praksa).
- 107 Ta obveznost držav članic je bila potrjena s členom 19(1), drugi pododstavek, PEU, v skladu s katerim te „vzpostavijo pravna sredstva, potrebna za zagotovitev učinkovitega pravnega varstva na področjih, ki jih ureja pravo Unije“. Taka obveznost izhaja tudi iz člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v zvezi z ukrepi držav članic za izvajanje prava Unije v smislu člena 51(1) te listine (sodba z dne 28. aprila 2015, T & L Sugars in Sidul Açúcares/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, točka 50 in navedena sodna praksa).
- 108 V obravnavanem primeru je Splošno sodišče, kot je razvidno iz točk od 48 do 76 te sodbe, lahko pravilno ugotovilo, da sporna uredba v razmerju do pritožnice potrebuje izvedbene ukrepe v smislu člena 263, četrti odstavek, zadnji del stavka, PDEU.
- 109 Zato in ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točkah od 101 do 107 te sodbe in ki jo je Splošno sodišče navedlo v točkah od 51 do 57 izpodbijanega sklepa, Splošno sodišče s tem, da je v točki 58 tega sklepa presodilo, da je treba zavrni trditev pritožnice, da zavrženje njene ničnostne tožbe zoper sporno uredbo kot nedopustne posega v njeno pravico do učinkovitega sodnega varstva, ni napačno uporabilo prava. Pritožnica se namreč lahko – čeprav zaradi pogojev dopustnosti iz člena 263, četrti odstavek, PDEU sporne uredbe ne more izpodbijati neposredno pred sodiščem Unije – v okviru tožbe, vložene pred nacionalnim sodiščem zoper akt države članice, ki je ukrep za izvedbo navedene uredbe,

sklicuje na neveljavnost te uredbe in doseže, da to sodišče na podlagi člena 267 PDEU Sodišču predloži vprašanja za predhodno odločanje (glej po analogiji sodbo z dne 19. decembra 2013, Telefónica/Komisija, C-274/12 P, EU:C:2013:852, točka 59).

- 110 Poleg tega bi lahko pritožnica po potrebi izpodbijala uredbo Komisije o obnovitvi odobritve metalaksa pri sodiščih Unije pod pogoji iz člena 263, četrti odstavek, PDEU in v okviru te tožbe izpodbijala veljavnost sporne uredbe z ugovorom nezakonnosti, uveljavljenim zoper to uredbo v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 44 te sodbe, zlasti z namenom izpodbijati trajanje veljavnosti obnovitve odobritve metalaksa.
- 111 Drugi pritožbeni razlog je treba zato zavrniti kot neutemeljen.
- 112 Glede na vse zgoraj navedene preudarke je treba pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 113 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče. V skladu s členom 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 114 Ker je Komisija predlagala, naj se pritožnici naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se pritožnici naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Družbi Industrias Químicas del Vallés SA se naloži plačilo stroškov.

Podpisi